

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 79.

Trettende Session.

35te Møde.

Fredagen den 13de December Kl. 6½ Usten.

(Forsæt.)

Ploug; Den ærede Minister har vistnok fuldkommen Ret i, at Ministeren kan foretage de Forandringer ved Rgl. Resolution, der vare tilsigtede foretagne ved det oprindeligt forelagte Lovudkast; thi da man har, om jeg saa maa sige, en Grundlov for Akademiet, der er givet ved Rgl. Resolution, maa der selvfølgelig ogsaa kunne skee Forandringer i denne Grundlov. Men det forekommer mig netop at være en Feil, der er begaaet; thi der kan ikke være Tvivl om, at Rigsdagen eller Lovgivningsmagten ikke bør blande sig ind i Kunstakademiets Bestyrelsesforhold, men dens Organisation troer jeg dog, at man er aldeles berettiget til at vente vedtagen ved Lov, netop fordi Kunstakademiet væsentligt bestaaer ved Statens Tilskud og fordi det er et af de Institutioner, der opføres paa Finansloven under Kirke- og Underviisningsministeriet. Jeg troer nu, at den Anledning, der nu var givet ved den i Folkethinget forelagte Lov til at gjøre en Forandring i Akademiets Organisation, burde benyttes af Rigsdagen; jeg troer, at det er urigtigt, at man paa et andet Sted har skudt dette fra sig, fordi man dog ikke under værende Ministerier kan stole paa, at de Forandringer, som den nuværende Minister mulig maatte bestemme sig til at gjøre, ville blive af Varig, og dette er af overordentlig stor Vigtighed. Jeg troer, det er ganske indlysende, at det er forkæert, at Kunstakademiet og Kunstskolen ere

blandede sammen. Kunstakademiet er en forældet Institution, som der ikke var stort tabt ved, om den gik ind, men der kan heller ikke være Noget imod at lade den bestaae. Naar den nu engang nyder en vis Understøttelse fra Statens Side, skal jeg aldeles ikke være imod, at man vedbliver at hylde denne. Men et stort Selskab eller en stor Forsamling, der supplerer sig selv, er en daarlig Autoritet baade til at bestyre en Underviisningsanstalt og til at vælge Mænd til lønneede Poster. Det viser sig allevegne, at saasnart en Forsamling skal vælge en Mand til en lønnet Post, er den tilbøjelig til at tage alle Slags andre Hensyn end dem, der netop skulle gjøre sig gjældende — dette kan ikke undgaaes, det er menneskeligt; hvori- mod en Minister, naar han udnævner en saadan Mand, handler under sit Ansvar overfor hele Offentligheden, overfor Rigsdagen og Pressen. Valget er sikkrere i Ministerens Hænder. Dertil kommer, at der er en besynderlig Bidsfarelse i et Punkt af den i Folkethinget afgivne Udvalgsbetænkning. At man har vægret sig ved at gaae ind paa Loven og har affpiist Ministeren med disse smaa 4500 Rd., er steet ifølge et System, der betragter Regjeringen halvt som en Nøver, der kommer og affordrer Rigsdagen paa dens Vandring Liv eller Penge, og saa søger denne at slippe med saa faa Penge som muligt og derpaa fortsætter den sin Vandring. Dette System finder jeg forkasteligt; man skal undersøge, om en Udgift er nødvendig, og hvis man, Alt vel overveiet, finder den nødvendig, skal man bevilge den uden Afkortning, hvis ikke, skal man nægte den heelt. Een af Grundene, hvorfors man nu i Folkethinget har forkastet